



Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA DŽOVANNI PITRUCELLAS
[GIOVANNI PITRUZZELLA]
SECINĀJUMI
sniegti 2019. gada 26. februārī¹

Lieta C-33/18

V

pret

***Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants,
Securex Integrity ASBL***

(*Cour du travail de Liège* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums – Regula (EK) Nr. 883/2004 – Pārejas noteikumi – 87. panta 8. punkts – Regula (EEK) Nr. 1408/71 – 14.c panta b) punkts – Atkāpes no principa par vienas dalībvalsts tiesību aktu piemērošanu – Dalība divās sociālā nodrošinājuma sistēmās – Pieprasījuma iesniegšana, lai panāktu atbilstoši Regulai Nr. 883/2004 piemērojamā tiesiskā regulējuma piemērošanu

1. Šī lieta ir par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko ir iesniegusi *cour du travail de Liège* [Ljēžas Darba lietu tiesa] (Beļģija) saistībā ar Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu² 87. panta 8. punkta interpretāciju.

2. Tas ir pārejas noteikums, ar ko tiek regulētas situācijas, kurās saistībā ar Regulas Nr. 883/2004 stāšanos spēkā 2010. gada 1. maijā personai kļūst piemērojamas citas dalībvalsts tiesību normas, nevis tās dalībvalsts tiesību normas, kas tai bija piemērojamas atbilstoši iepriekšējai Regulai (EEK) Nr. 1408/71³, kas ir atcelta un aizstāta ar Regulu Nr. 883/2004.

3. Iesniedzējtiesas iesniegtais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu būtībā ir par to, vai Regulas Nr. 883/2004 87. panta 8. punkts ir piemērojams tādā situācijā kā lietā, kura atrodas izskatīšanā iesniedzējtiesā un kura attiecas uz personu V, kas Regulas Nr. 883/2004 spēkā stāšanās brīdī veica algotu darbu vienā dalībvalstī, bija pašnodarbinātais citā dalībvalstī un kam bija piemērojamas divas sociālā nodrošinājuma sistēmas. Šī ir pirmā reize, kad Tiesai tiek lūgts interpretēt šo Regulas Nr. 883/2004 pārejas noteikumu.

1 Oriģinālvaloda – franču.

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulu (EK) Nr. 988/2009 (OV 2009, L 284, 43. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 883/2004”).

3 Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, kura grozīta un atjaunināta ar Regulu (EK) Nr. 118/97 (1996. gada 2. decembris) (OV 1997, L 28, 1. lpp.), kurā pēdējie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regulu (EK) Nr. 592/2008 (OV 2008, L 177, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1408/71”).

I. Atbilstošās tiesību normas

4. Ar Regulas Nr. 1408/71 13. panta 1. punktu bija kodificēts princips, ka personai ir piemērojami tikai vienas valsts tiesību akti, un tajā bija noteikts, ka, “ievērojot [14.c pantu], uz personām, kam piemēro šo regulu, attiecas tikai vienas dalībvalsts tiesību akti”.

5. Tomēr Regulas Nr. 1408/71 14.c panta b) punktā, to lasot kopsakarā ar šīs pašas regulas VII pielikuma 1. punktu, kā atkāpes normā no šī principa bija noteikts, ka darba ņēmējam, kas ir pašnodarbinātais Beļģijā un ir nodarbināts algotā darbā citā dalībvalstī, piemēro vienlaikus divus atšķirīgus tiesiskos regulējumus, proti, tās dalībvalsts tiesību aktus, kurā tiek veikts algots darbs, un tās dalībvalsts tiesību aktus, kurā persona strādā kā pašnodarbinātā.

6. Regulas Nr. 883/2004 11. panta 1. punktā ir apstiprināts princips, ka personai ir piemērojami tikai vienas valsts tiesību akti un ar to ir atceltas visas atkāpes, kādas no šī principa bija paredzētas Regulā Nr. 1408/71.

7. Saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 13. panta 3. punktu “persona, kas parasti veic darbību nodarbinātas personas statusā un darbību pašnodarbinātas personas statusā dažādās dalībvalstīs, ir pakļauta tās dalībvalsts tiesību aktiem, kur tā veic darbību nodarbinātas personas statusā”.

8. Regulas Nr. 883/2004 87. panta “Pārejas noteikumi” 8. punktā ir noteikts:

“Ja šīs regulas darbības rezultātā persona ir pakļauta tādiem dalībvalsts tiesību aktiem, kas nav noteikti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 II sadaļu, šos tiesību aktus turpina piemērot, kamēr atbilstīgā situācija paliek nemainīga, un jebkurā gadījumā ne ilgāk kā 10 gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas, ja vien attiecīgā persona nelūdz uz sevi attiecināt tiesību aktus, ko piemēro saskaņā ar šo regulu. Šo lūgumu trīs mēnešu laikā pēc šīs regulas piemērošanas dienas iesniedz tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras tiesību akti ir piemērojami saskaņā ar šo regulu, ja attiecīgajai personai ir jābūt pakļautai minētās dalībvalsts tiesību aktiem no šīs regulas piemērošanas dienas. Ja lūgums tiek iesniegts pēc norādītā termiņa, piemērojamo tiesību aktu nomaiņu izdara nākamā mēneša pirmajā dienā.”

II. Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

9. V strādāja Beļģijā advokāta profesijā līdz 2007. gada 30. septembrim. Šajā statusā viņš bija reģistrēts *Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants* [Pašnodarbināto sociālās apdrošināšanas iestāde] (turpmāk tekstā – “*INASTI*”) un bija apdrošināts sociālā nodrošinājuma fondā *Securex Integrity ASBL* (turpmāk tekstā – “*Securex*”).

10. 2007. gada 30. septembrī, kad advokātu birojam, kurā viņš strādāja, uzsāka likvidācijas procesu, V tika iecelts par vienu no šī biroja maksātnespējas administratoriem un tajā pašā brīdī viņš izbeidza dalību *Securex* apdrošināšanā. Nākamajā dienā 2007. gada 1. oktobrī viņš sāka strādāt Luksemburgā reģistrētā komercsabiedrībā un, sākot ar šo datumu, viņš tāpat ir apdrošināts Luksemburgas sociālā nodrošinājuma sistēmā kā algots darba ņēmējs.

11. 2010. gadā *INASTI* lūdza V sniegt precizējumus saistībā ar viņa pilnvarām maksātnespējas administratora amatā. V atbildēja, ka viņam izmaksātā atlīdzība par maksātnespējas administratora darbu nenozīmē, ka viņš būtu kvalificējams kā pašnodarbinātais, ne arī to, ka viņam būtu jāpiemēro regulējums, kas izriet no šādu darba ņēmēju sociālo tiesību statusa.

12. Pēc tam 2013. gadā *INASTI* nosūtīja *Securex* korigējošu lēmumu saistībā ar V gūtajiem ienākumiem maksātnespējas administratora statusā par 2008., 2009. un 2010. gadu. Uz šāda pamata *Securex* darīja zināmu V, ka viņam no 2007. gada 1. oktobra bija jātiek pārkvalificētam par papildus apdrošināto un līdz ar to viņam ir jāveic papildu sociālā nodrošinājuma iemaksas un piemaksas vairāk nekā 35 000 EUR apmērā par laikposmu no 2007. līdz 2013. gadam.

13. V pārsūdzēja šo vēstuli *tribunal du travail d'Arlon* [Arlonas Darba lietu tiesa] (Beļģija). Paralēli viņš izteica lūgumu *Securex* no 2014. gada izbeigt viņa dalību papildu apdrošināšanas sistēmā un iesniedza pierādījumus, ka viņa pilnvaras veikt blakus maksātnespējas administratora funkcijas ir tikušas veiktas bez atbildības, sākot no 2010. gada 1. janvāra.

14. Tā kā *tribunal du travail d'Arlon* viņa prasību noraidīja, V par pirmajā instancē pieņemto spriedumu iesniedzējtiesā iesniedza apelācijas sūdzību, kurā viņš tostarp apgalvoja, ka, ņemot vērā Regulu Nr. 883/2004, *INASTI* un *Securex* nevar no viņa prasīt strīdīgās iemaksas.

15. Saistībā ar V gadījumā radušos situāciju, kurā, starp citu, lēmums par Beļģijas papildu sociālā nodrošinājuma sistēmas piemērošanu ir ticis pieņemts ar atpakaļejošu spēku 2013. gada decembrī, iesniedzējtiesai ir radies jautājums, vai, lai V varētu piemērot Regulu Nr. 883/2004, viņam bija pienākums triju mēnešu laikā iesniegt attiecīgu tiešu pieprasījumu atbilstoši Regulas Nr. 883/2004 87. panta 8. punktam.

16. Šādos apstākļos iesniedzējtiesa nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai [Regulas Nr. 883/2004] 87. panta 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai persona – kura pirms 2010. gada 1. maija bija uzsākusi gan algotu darbu Luksemburgas Lielhercogistē, gan darbību pašnodarbinātas personas statusā Beļģijā – būtu pakļauta piemērojamajiem tiesību aktiem saskaņā ar [Regulu Nr. 883/2004], tai ir jāiesniedz skaidrs pieprasījums par to pat tad, ja līdz 2010. gada 1. maijam viņa nebija piesaistīta Beļģijas sociālā nodrošinājuma sistēmai un Beļģijas tiesību aktiem pašnodarbinātu personu sociālā nodrošinājuma jomā ir pakļauta tikai ar atpakaļejošu spēku pēc tam, kad beidzās trīs mēnešu termiņš, kas bija sācies 2010. gada 1. maijā?
- 2) Vai – gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, – [Regulas Nr. 883/2004] 87. panta 8. punktā minētais pieprasījums, kas iesniegts iepriekš aprakstītajos apstākļos, padara piemērojamus saskaņā ar [Regulu Nr. 883/2004] kompetentās valsts tiesību aktus ar atpakaļejošu spēku kopš 2010. gada 1. maija?”

III. Vērtējums

17. Iesākumā ir jānorāda, ka pēc tam, kad Tiesa nosūtīja iesniedzējtiesai lūgumu sniegt paskaidrojumus atbilstoši Tiesas Reglamenta 101. pantam, minētā tiesa precizēja, ka Regulas Nr. 883/2004 spēkā stāšanās brīdī V varēja uzskatīt par personu, kam ir piemērojams Beļģijas tiesiskais regulējums kā pašnodarbinātajam, pamatojoties uz viņa darbību maksātnespējas administratora statusā advokātu birojam, kurš atradās likvidācijas procesā.

18. Tātad iesniedzējtiesas uzdotie prejudiciālie jautājumi ir jāanalizē, ņemot vērā šo pieņēmumu⁴.

⁴ Turpretī faktam, ka lēmums par Beļģijas papildu sociālā nodrošinājuma sistēmas piemērošanu viņam ir pieņemts ar atpakaļejošu spēku, manā skatījumā, nav nozīmes, veicot Regulas Nr. 883/2004 analīzi. Šīs regulas mērķis nav noteikt, kādiem materiāltiesiskiem nosacījumiem ir pakārtota tiesību uz sociālā nodrošinājuma pabalstiem esamība, un šie nosacījumi principā ir jāparedz katras dalībvalsts tiesību aktos (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 19. septembris, *Brey* (C-140/12, EU:C:2013:565, 41. punkts un tajā minētā judikatūra), un 2016. gada 14. jūnijs, Komisija/Apvienotā Karaliste (C-308/14, EU:C:2016:436, 65. punkts).

19. Ievērojot šo precizējumu, prejudiciālie jautājumi būtībā ir par Regulas Nr. 883/2004 87. panta 8. punkta piemērojamību situācijai, kurā atrodas V.

20. Pirmais jautājums ir par to, vai šī tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka personai, kura Regulas Nr. 883/2004 spēkā stāšanās laikā, proti, 2010. gada 1. maijā, veica, pirmkārt, algotu darbu vienā dalībvalstī (attiecinīgajā gadījumā Luksemburgā) un kurai tād bija piemērojams šis dalībvalsts tiesiskais regulējums, un, otrkārt, bija pašnodarbinātā Beļģijā un tai tād bija piemērojams Beļģijas tiesiskais regulējums kā pašnodarbinātajai, lai uz to varētu attiecināt tiesisko regulējumu, kas ir piemērojams saskaņā ar Regulu Nr. 883/2004, bija jāiesniedz attiecīgs tiešs pieprasījums šīs regulas 87. panta 8. punkta izpratnē.

21. Apstiprinošas atbildes gadījumā ar otro jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai šāda pieprasījuma iesniegšanai konkrēti tādos apstākļos kā šajā lietā ir tādas sekas, ka ar atpakaļejošu spēku no 2010. gada 1. maija kļūst piemērojams tas tiesiskais regulējums, kurš ir piemērojams saskaņā ar Regulu Nr. 883/2004.

22. Vispirms ir jānoraida Beļģijas Karalistes izvirzītā iebilde par nepieņemamību. Tā apgalvo, ka abi prejudiciālie jautājumi neatspoguļo realitāti un strīda priekšmetu un līdz ar to ar tiem tiek izvirzīta vienīgi hipotētiska rakstura problēma.

23. Tomēr šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru, ja valstu tiesu uzdotie jautājumi ir par Savienības tiesību normas interpretāciju, Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu, ja vien nav acīmredzams, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu patiesībā ir vērst uz to, lai Tiesa sniegtu atbildi saistībā ar fiktīvu strīdu vai paustu konsultatīvu viedokli par vispārīgiem vai hipotētiskiem jautājumiem, ka pieprasītajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar realitāti vai strīda priekšmetu vai arī ka Tiesas rīcībā nav informācijas par faktiskajiem vai tiesiskajiem apstākļiem, kas ir nepieciešama, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem⁵.

24. Attiecībā uz, pirmkārt, Beļģijas valdības argumentu, saskaņā ar kuru abi prejudiciālie jautājumi ir balstīti uz kļūdainu faktisko pieņēmumu, ka V pirms 2010. gada 1. maija vispār nebija piemērojams Beļģijas tiesiskais regulējums, tam vairs nav nozīmes pēc iesniedzējtiesas sniegtās atbildes uz šo secinājumu 17. punktā minēto lūgumu sniegt paskaidrojumus.

25. Otrkārt, katrā ziņā no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem acīmredzami izriet, ka jautājumam par to, vai, lai V pēc 2010. gada 1. maija tiktu piemērots vienīgi tas tiesiskais regulējums, kas ir noteikts atbilstoši Regulai Nr. 883/2004, proti, Luksemburgas tiesiskais regulējums, viņam bija vai nebija jāiesniedz pieprasījums saskaņā ar šīs regulas 87. panta 8. punktu, un jautājumam apstiprinošas atbildes gadījumā par to, kādas sekas rodas no tā, ka šāds pieprasījums tiek iesniegts vairākus gadus pēc šī datuma, ir noteikta ietekme uz iesniedzējtiesas izskatāmā strīda risinājumu. Patiesībā atbildei uz šiem jautājumiem ir tieša ietekme uz to gadu skaitu, par kādu Beļģijas iestādēm būtu tiesības prasīt veikt sociālās iemaksas, kuras attiecīgā gadījumā būtu jāmaksā V.

26. No tā izriet, ka iesniedzējtiesas uzdotie jautājumi nav nekādā ziņā hipotētiski un tād ir pieņemami.

27. Attiecībā uz lietas būtību no lietas materiāliem izriet, ka Regulas Nr. 883/2004 spēkā stāšanās brīdī, ievērojot Regulas Nr. 1408/71 14.c panta b) punktā, to lasot kopsakarā ar šīs pašas regulas VII pielikuma 1. punktu, paredzēto atkāpi no principa, ka personai ir piemērojami tikai vienas valsts tiesību akti, V bija piemērojami divi tiesiskie regulējumi: Luksemburgas regulējums kā personai, kas veic algotu darbu, un Beļģijas tiesību normas kā pašnodarbinātai personai.

⁵ Skat. spriedumu, 2010. gada 7. decembris, *VEBIC* (C-439/08, EU:C:2010:739, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

28. Ar pirmo prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, kā Regulas Nr. 883/2004 87. panta 8. punkta gaismā šo situāciju ietekmēja šīs regulas stāšanās spēkā.

29. Šādos apstākļos es uzskatu, ka šī tiesību norma ir jāinterpretē, lai pārbaudītu tās piemērojamību tādai situācijai, kādā atrodas V. Ja šis pārejas noteikums būtu piemērojams, tad, lai piemērotu vienīgi to tiesisko regulējumu, kurš ir noteikts atbilstoši Regulai Nr. 883/2004, V būtu bijis jāiesniedz tajā paredzētais pieprasījums. Turpretī, ja šī tiesību norma nav piemērojama, tad, ievērojot Beļģijai paredzētās atkāpes Regulā Nr. 1408/71 atcelšanu un saskaņā ar to principu, ka personai ir piemērojami tikai vienas valsts tiesību akti, kurš saskaņā ar Regulu Nr. 883/2004 ir kļuvis absolūts, V būtu bijis piemērojams vienīgi tās dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas ir noteikts atbilstoši šai regulai, proti, Luksemburgas tiesiskais regulējums.

30. Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskajā regulējumā, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi⁶.

31. Vispirms attiecībā uz Regulas Nr. 883/2004 87. panta 8. punkta tekstu no tā izriet, ka šis pārejas noteikums ir piemērojams tad, ja saistībā ar Regulas Nr. 883/2004 spēkā stāšanos personai kļūst piemērojams citas dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas nav tās dalībvalsts regulējums, kurš tai bija piemērojams atbilstoši Regulai Nr. 1408/71.

32. Tādējādi šīs tiesību normas teksts norāda, ka tā ir piemērojama tajos gadījumos, kuros persona no situācijas, kurā tai ir piemērojams vienas dalībvalsts tiesiskais regulējums, nokļūst situācijā, kurā tai ir piemērojams citas dalībvalsts tiesiskais regulējums.

33. Kā to ir pamatoti norādījusi Komisija, no šīs tiesību normas turpretī skaidri neizriet, ka tā aptvertu tādas situācijas, kuras pamatojas uz Regulas Nr. 1408/71 14.c panta b) punktu, kurās bija vienlaikus piemērojamas divu dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmas un kurām pēc Regulas Nr. 883/2004 spēkā stāšanās piemērojams paliek tikai viens no šiem abiem regulējumiem.

34. Regulas Nr. 883/2004 87. panta 8. punkta nepiemērojamību tādā situācijā kā iesniedzējtiesā aplūkojamajā lietā, manuprāt, apstiprina arī konteksts, kurā iekļaujas šī tiesību norma, un ar attiecīgo tiesisko regulējumu izvirzītie mērķi.

35. Attiecībā uz kontekstu ir jākonstatē, ka ar Regulu Nr. 883/2004 tika atcelti visi izņēmumi no principa, ka personai ir piemērojami tikai vienas valsts tiesību akti, kuri pastāvēja, kamēr bija spēkā Regula Nr. 1408/71. Tāda Regulas 883/2004 87. panta 8. punkta interpretācija, kas, paplašinot tās tekstu, paplašinātu arī atkāpi no ietverošā regulējuma, kurā ir paredzēta divu sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošana, piemērojamību, manā ieskatā, būtu nesaderīga ar sistēmu, kas ir ieviesta ar Regulu Nr. 883/2004 un ir balstīta uz principu, kurš ir kļuvis absolūts, ka personai ir piemērojami tikai vienas dalībvalsts tiesību akti.

36. Tāpat attiecībā uz Regulas Nr. 883/2004 87. panta 8. punkta mērķi, kas ir identificēts kā tāds, kas ir vērsti uz to, lai nepieļautu, ka tiek veiktas daudzas izmaiņas piemērojamajos tiesību aktos līdz ar pāreju uz jauno regulu, un nodrošinātu attiecīgai personai “mikstu piezemēšanos” attiecībā uz piemērojamo tiesisko regulējumu, ja pastāvētu nesakrītības jautājumā par to, kādi tiesību akti būtu jāpiemēro saskaņā ar Regulu Nr. 1408/71 un kādi saskaņā ar Regulu Nr. 883/2004⁷.

⁶ Skat. it īpaši spriedumu, 2018. gada 21. marts, *Klein Schiphorst* (C-551/16, EU:C:2018:200, 34. punkts).

⁷ Skat. Administratīvās komisijas sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijai sagatavoto un apstiprināto Praktisko informatīvo materiālu par tiesību aktiem, kas piemērojami Eiropas Savienībā (ES), Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ) un Šveicē (<http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=11366&langId=lv> 48. lpp.) [tūmek]vietnes adrese un lappuses nr. atbilstoši latviešu valodas versijai].

37. Šādos apstākļos, kā to ir uzsvērusi Komisija, tas, ka Regulā Nr. 883/2004 ir atcelta iespēja piemērot divas sociālā nodrošinājuma sistēmas, kura pastāvēja Regulā Nr. 1408/71, ir pretrunā idejai, ka Regulas Nr. 883/2004 87. panta 8. punkta mērķis varētu būt saglabāt šo iespēju, kura vēl jo vairāk no šīs regulas ir tikusi svītrotā.

38. No visa iepriekš minētā, manuprāt, izriet, ka Regulas Nr. 883/2004 87. panta 8. punkts nav piemērojams tādā situācijā, kādā atrodas V, kam šīs regulas spēkā stāšanās brīdī saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 14.c panta b) punktu bija vienlaikus piemērojami divu dažādu dalībvalstu tiesiskie regulējumi.

39. Šis secinājums, manuprāt, padara par lieku atbildi uz Beļģijas valdības izvirzītajiem argumentiem par Regulas Nr. 883/2004 87. panta 8. punktā paredzētā nosacījuma interpretāciju, atbilstoši kuram, lai varētu turpināt piemērot tiesisko regulējumu, kas ir noteikts atbilstoši Regulai Nr. 1408/71, "attiecīgajai situācijai" ir jābūt nemainīgai. Šī nosacījuma interpretācija kļūst nepieciešama vienīgi tad, ja 87. panta 8. punkts ir piemērojams, kas, manuprāt, atbilstoši iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem šajā lietā tā nav.

40. No tā izriet, ka, lai V, sākot no 2010. gada 1. maija, būtu piemērojams vienīgi tiesiskais regulējums, kas ir noteikts atbilstoši Regulai Nr. 883/2004, proti, ievērojot šīs regulas 13. panta 3. punktu – Luksemburgas tiesiskais regulējums, viņam nebija jāiesniedz Regulas nr. 883/2004 87. panta 8. punktā minētais pieprasījums.

41. Ievērojot risinājumu, kādu es piedāvāju Tiesai, uz iesniedzējtiesas uzdoto otro jautājumu nav jāatbild.

IV. Secinājumi

42. Ņemot vērā iepriekš minēto, es ierosinu Tiesai uz *cour du travail de Liège* (Beļģija) prejudiciālajiem jautājumiem atbildēt šādi:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 87. panta 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams personai, kura šīs regulas spēkā stāšanās brīdī, proti, 2010. gada 1. maijā, bija apdrošināta divās sociālā nodrošinājuma sistēmās atbilstoši Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, 14.c panta b) punktam. Tādējādi, lai šādai personai būtu piemērojams tiesiskais regulējums atbilstoši Regulai Nr. 883/2004, tai nebija pienākuma iesniegt attiecīgu tiešu pieprasījumu saskaņā ar iepriekš minēto tiesību normu.